

Szeptember végén, osztálykiránduláson vettem részt. Ez egy jó alkalom volt rá, hogy kicsit összekovacsolódjon az osztály. Ezt a kirándulást minden évben megszervezik az egész iskolának. Mindenki máshova szokott ilyenkor elmenni. Mi a kilencedik c osztályos lányokkal mentünk el egy kenutúrára. Ez a kenutúra szeptember 26-27.-én volt a Tiszán. Csütörtökön reggel fél nyolckor volt gyülekező a Nagyállomáson, ott felszálltunk a Csongrádra, tartó vonatra. Majd leszálltunk és elsétáltunk Körös-Torokra, ahol már vártak minket, a kenukat pakoló fiúk.

Körülbelül 10 óra magasságában indultunk el Körös-torokról három és négy személyes kenukkal. Én jól lettem beosztva, mert az egyik legjobb barátommal kerültem egy három személyes kenuba és, egy Bianka nevű lánnyal, akit akkor ismertünk meg. Az elején még mindenki nagyon gyorsan evezett, de hamar elfádtunk. Először a kiinduló helytől 7 km-re álltunk meg. Ott el lehetett menni wc-re és enni is lehetett. Azután megérkeztünk lassan Minszentre és már mindenki nagyon kimerült volt. A fiúk felvitték a kenukat a part tetejére és elkezdték felállítani a sátrakat, a lányok, pedig hozzá kezdtek a gulyásleves főzéséhez. Ez sajnos nagyon elhúzódott és későn lett kész a leves, de meg érte várni, mert nagyon finom volt, és nagyon jót ettünk belőle. Miután megvacsoráztunk ki lehetett ülni a tűz köré kicsit melegedni, beszélgetni, ismerkedni a többiekkel. Én nagyon ki voltam fáradva, és semmi erőm nem volt sokáig fent maradni ezért hamar lefeküdtem aludni sátramba. Mikor reggel felébredtem nagyon hideg volt és fáztam is.

Reggel be lehetett menni a városba, hogy megvegyük magunknak a reggelinket. 9 órakor indultunk el reggel Mindszentről és már nem volt sok hátra hogy elérjünk Mártélyra. A legizgalmasabb része még csak ezután jött az útnak mikor át kellett vinni a Tiszáról a csatornába a kenukat és a csatornába kellett evezni a sok faág és a farönkök között. Csak egy kenu borult fel az egész kirándulás alatt, és az is az utolsó nap utolsó pár kilométerén történt. De hát ennek így kellett lennie mert e nélkül nem is lehetett volna teljes az osztálykirándulás. Mikor megérkeztünk Mártélyra akkor kipakoltunk mindent a kenukból és felpakoltuk a kenukat az autó utánfutójára. Ezután felszálltunk a vásárhelyi vonatra, és egy kedves, segítőkész lány segítségével sikerült elérnem a testvéreimet hogy kijöjjen elém. Nekem tetszett nagyon a kirándulás, remélem, mehetek máskor is!